

Leesfragment

Zal liefde overwinnen?

Hoofdstuk 1

Op haar tenen sluipt ze naar de deur, ze kijkt nog even om en ziet dat hij nog ligt te slapen. Als ze later op straat loopt, kijkt ze na iedere stap schichtig achterom. Pas in het vliegtuig kan ze weer enigszins rustig ademhalen.

Ze is veilig.

Hoopt ze.

Eenmaal op Schiphol vliegt ze haar vriendin Suzy in de armen.

Met z'n vieren bereiden ze zich voor op het academiefeest dat wordt gegeven om het nieuwe jaar in te luiden. Ze zitten bij de Smulpaap, een snackbar dat vlakbij de politieacademie zit. De hele middag zijn ze al op zoek naar galakleding geweest en nu zijn ze dan eindelijk allemaal geslaagd. Het is alleen nog een verrassing voor elkaar wat ze zullen dragen op het feest.

David en Tim blijven maar smeken of de vrouwen willen vertellen wat ze hebben gekocht, maar Kim en Suzy houden stug vol en vertellen niets.

Iedereen zit smakelijk te eten van een grote friet, behalve Kim. Ze heeft geen honger en haar gedachten zijn mijlenver weg. Als David naar haar kijkt, ziet hij haar uit het raam staren. De laatste paar dagen deed ze dat wel vaker. Helaas voor haar zag hij het echter altijd. Ze wilde echter niet vertellen waar ze aan dacht, en als ze al iets zei, wist hij dat het verzonnen was om hem gerust te stellen.

‘Een euro voor je gedachten’, zegt David.

Kim is echter zo ver weg, dat ze zijn woorden niet hoort. Hij stoot haar zachtjes tegen haar arm aan en herhaalt zijn zin.

‘Hmm, wat?’ Afwezig draait Kim haar hoofd naar David.

‘Waar was je met je gedachten? Bij mij?’ plaagt David.

Zo zorgeloos als hij probeert over te komen, is hij echter niet. Hij hoopt dat Kim daardoor misschien toch haar zorgen met hem wil delen.

‘Bij jou? Dan zouden het hele prettige gedachten geweest zijn’, zegt Kim.

Ze trekt een diepe frons in haar voorhoofd. Ze moet denken aan een paar uur geleden.

Had ze nou echt haar ex-vriend gezien of had ze het alleen maar gedroomd?

Dat vraagt ze zich nu de hele tijd af. Ze hoopt dat ze het verkeerd gezien heeft. Twee jaar lang heeft ze gevochten voor een normaal leven. De laatste anderhalf jaar samen met David. Ze durfde nu eindelijk een beetje gelukkig te zijn en hoefde niet meer de hele tijd achterom te kijken.

Als ze terug naar de academie lopen, slaat David een arm om haar heen.

‘Gaat het wel?’ vraagt hij bezorgd.

‘Ja hoor, vooral nu met jou aan mijn zijde’, grapt ze in een poging de donkere gedachten te verdrijven.

‘Gelukkig’, speelt David mee, maar in gedachten vertrouwt hij het nog steeds niet.

Als ze door de deur lopen, geven Tim en David een dikke afscheidszoen aan hun meisjes en lopen naar hun kamer om zich om te kleden. De vriendinnen lopen ook giechelend naar hun kamer om zich te verkleden.

Dan is het eindelijk zover, tijd om de vrouwen op te halen om naar het feest te gaan. De mannen lopen strak in pak en op hun gemak naar de kamer van de twee vriendinnen.

Als de jongens aan het begin van de gang zijn horen ze een harde gil.

Het laatste stuk van de gang rennen ze af. Als ze op de deur kloppen, duurt het een tijdje voor de deur opengaat.

Het spierwitte gezicht van Suzy verschijnt in de deuropening.

‘Het is Kim...’

Verder komt Suzy niet. Ze wordt hardhandig opzij geduwd door een bezorgde David. Hij ziet Kim in eerste instantie niet liggen.

‘Waar is ze dan?’ schreeuwt hij overstuur.

‘I-in d-de badkamer’, hakkelt Suzy.

Hij rent meteen naar Kim toe.

Dit is absoluut niet leuk meer, denkt hij.

Zou het misschien met vanmiddag te maken hebben? Ze is echt zichzelf niet meer de laatste tijd.

Het was tijd om eens goed te praten.

Voorzichtig tilt hij haar op en legt haar op bed. Gelijk begint ze te woelen.

Ze ziet James, haar Engelse ex-vriend, voor zich. Weer hoort ze hem de zin uitspreken die ze door de telefoon hoorde.

‘Kom terug bij mij. Ik ben beter dan die David. Ik hou jullie al een hele tijd in de gaten. Je bent nog niet van me af, ik laat je nooit meer met rust. Je hoort bij mij. David zal het berouwen dat hij jou heeft afgepakt. Je vlucht naar Nederland haalt niks uit, ik krijg je toch wel. Of het nu in Engeland of Nederland is.’

Dan verdwijnt hij en wordt ze wakker.

Als ze Davids bezorgde gezicht ziet, begint ze te huilen. Zo goed als het kan troost David haar. Ze durft het hem niet te vertellen. Ze zal wel moeten. Hij moet het weten. Het ging ook om hem tenslotte.

Alleen... hij zou haar niet meer alleen durven laten, hij zou nog bezorgder worden.

Ze twijfelt.

‘Het feest begint zo. Wil je nog mee?’ vraagt Suzy bezorgd.

Door die vraag neemt Kim een besluit.

Een besluit dat niet alleen háár leven zal beïnvloeden.

Met zijn vieren lopen ze naar de zaal waar het bal wordt gehouden. De hele dag zijn studenten van de academie bezig geweest om de zaal te versieren, het ziet er dan ook fantastisch uit.

Ze lopen gelijk naar de dansvloer om lekker te dansen. Al gauw staat de hele dansvloer vol.

‘Gaat het alweer een beetje?’ vraagt David bezorgd.

Langzaam knikt Kim.

Ze is er nog steeds niet helemaal over heen. Zo geschrokken is ze van de verschijning van James.

Zou hij al in Nederland zijn?

Als dat zo is, moet ze uitkijken. Koste wat het kost moet ze David beschermen.

‘Hé, waar ben je met je gedachten?’

Schuldig kijkt Kim naar David. Ze beseft dat ze het moeilijk verborgen kan houden voor hem. Het is net of hij haar gedachten kan lezen, maar hij mag het niet weten.

Als hij het weet loopt hij nog meer gevaar.

Snel de gedachten uit haar hoofd zettend, hoopt ze dat de spanning in haar onderbuik niet zal afnemen. Ze belooft aan David deze avond niet meer afwezig te doen.

Glimlachend kijkt ze naar David op als ze door de luidsprekers hun favoriete liedje horen. Ze hebben elkaar leren kennen terwijl dit liedje van Mariah Carey werd gedraaid in het café.

Allebei hun gedachten gaan terug naar die avond en de heerlijke tijd erna.

De uren verstrijken. Naarmate er steeds meer alcohol wordt gedronken, wordt er steeds meer gelachen. Iedereen is uitgelaten en vrolijk geworden door de drank.

Kim en David hebben alleen nog oog voor elkaar.

Niemand heeft in de gaten dat er iemand achter de terrasdeuren staat.

Hij staat al een tijdje te kijken naar de feestende studenten.

Twee personen in het bijzonder krijgen al zijn aandacht.

Zijn hand glijdt in zijn jaszak.

Een glimlach komt rond zijn mond.

Als ik haar niet kan krijgen, zal niemand haar krijgen.

Dan schrikt hij van het geluid van voetstappen en duikt snel tussen de struiken.

David en Kim lopen op hun gemak door de terrasdeuren. Kim wil even wat frisse lucht hebben. Door de drukte is het benauwd geworden binnen.

David trekt Kim net in zijn armen voor een kus, als ze iets horen in de struiken.

Ze draaien zich om en zien in eerste instantie niemand staan.

Denkend dat er een ander stel in de struiken is gedoken, trekt David haar weer in zijn armen.

Haar kussend tot ze een lachje horen.

Kim versteent onmiddellijk.

Verschrikt draaien ze zich allebei om naar de struik waar het lachje vandaan kwam.

Kim is de enige die de persoon gelijk herkent.

De spanning in haar onderbuik was er dus echt met een reden.

Hoe had ze ook zo stom kunnen zijn?

Waarom had ze niet geluisterd naar haar gevoel?